

Европска унија и Сједињене Америчке Државе на Балкану толеришу аутократске владаре, од којих, заузврат, добијају уверавања да политичке кризе међу њиховим државама неће прерасти у сукоб, и те се владе данас могу назвати стабилнократијама, пише британски недељник Економист у новом броју.

У тексту под насловом "Запад поново подржава аутократе да би одржао мир" лист наводи пример председника Србије Александра Вучића, кога описује као локалног аутократу кога ће западне државе толерисати све док им обећава мир, наводећи као пример недемократског владања оно што је у кампањи доживео Вук Јеремић.

"Главни Вучићев противник у председничкој трци био је Јеремић и кампања против њега је била прљава. Медији наклоњени Вучићу износили су невероватне оптужбе да је Јеремић муслиман кога подржава Исламска држава, да је умешан у убиство, док је његова супруга означена као вођа нарко картела", наводи Економист.

Лист додаје да то што се дешавало бившем министру спољних послова и председнику Генералне скупштине Уједињених нација – никога није изненадило.

Економист се осврнуо на светковину одржану неколико недеља након званичне инаугурације, наводећи да је Вучић покушао да на њој зброји што је више могао страних званичника, да би кроз церемонију јавности показао своју моћ.

"Као наследника на месту премијера изабрао је Ану Брнабић, жену која је отворено геј, што је наишло на похвале међународне либералне јавности. Међутим, земљу ће у ствари водити Вучић, а он није либерално оријентисан", оцењује Економист.

Недељник цитира Срђу Павловића, црногорског професора, творца појама "стабилнократија" који је, како каже, присутан у скоро свим државама региона, уз мање разлике.

"Оно што локалне вође спроводе у свом антидемократским понашању не наилази на осуду са Запада. Довољно је само да они одржавају мир, па да им се то толерише", рекао је Павловић.

Он као један од примера наводи и Босну и Херцеговину, која је дисфункционална држава и две деценије од завршетка рата. Према Павловићевим речима, Америка и Европа то прихватају, тражећи само од лидера БиХ да криза не пређе у оружани сукоб.

Сличан пример је и са Црном Гором, наводи Економист, истичући да Мило Ћукановић води земљу још од 1989. године.

"Влада те земље је похваљена због одлуке да уђе у НАТО. Али, као и свуда у региону, власт се ни овде не мења путем бирачких кутија, већ власт купује гласове кроз послове у државној управи", наводи се у тексту британског недељника.

Објашњава се и да је у овим државама, после избора, главно питање не ко ће водити које министарство, већ ко ће добити на управљање неку државну компанију или јавно предузеће.

"Грађани су отуђени од политике и гласају за личне, опипљиве користи, или из страха", лист цитира извештај Балканске саветодавне групе за европску политику.

"Дајући легитимитет оваквом стању, Запад ствара одбојност према себи. На дуже стазе, стабилнократија прети да постане рецепт за нестабилност", закључује Економист.

(Бета)